

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123362660
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123362660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu – sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Relevans s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, právne zastúpenému JUDr. Ľubošom Jurčom, advokátom so sídlom Bratislava, Pribinova 25, o zaplatenie 7.341,30 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/68/2023-234 zo dňa 26.2.2025 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie ostáva nedotknutý vo výroku II. o čiastočnom zastavení konania a vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.
Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje vo zvyšnej časti (výroky I. a IV.)

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.144,39 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.305,30 eura od 14.3.2023 do 25.8.2023 a zo sumy 7304,81 eura od 26.8.2023 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň výrokom II. zastavil konanie o zaplatenie 0,49 eura a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 0,49 eura od 26.8.2023 do zaplatenia s ohľadom na späťvzatie žaloby v tejto časti. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.).

2. S poukazom na aplikáciu § 38 ods. 2, 52 ods. 1 – 4, § 53 ods. 9, § 517 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 veta prvá, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 9 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) súd prvej inštancie konštatoval čiastočnú dôvodnosť žaloby.

3. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ (ešte s obchodným menom D. E., F.) a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 12.2.2021 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 7.600 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v mesačných splátkach. Išlo o spotrebiteľskú zmluvu, pričom žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky, neplnil. Žalobca preto vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 7.11.2022.

4. Za preukázané súd prvej inštancie vyhodnotil, že oprávnenie žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle § 565 OZ bolo dojednané v článku 4.4 zmluvy. Pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením úveru, žalobca, v súlade s § 53 ods. 9 OZ, vo výzve zo dňa 10.10.2022 upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Taktiež nebolo sporné, že v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace. Uvedená skutočnosť vyplynula aj z prehľadu vykonaných úhrad, keďže ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola ako posledná uhradená splátka evidovaná splátka splatná 10.6.2022, teda žalovaný bol v omeškaní s úhradou 4 splátok.

5. Nakoľko je povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7.304,81 eura, predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom v sume 7.600 eur a žalovaným vykonanými úhradami na istinu v sume 295,19 eura (do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 291,22 eura a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 13.3.2023 vo výške 3,48 eura a dňa 25.8.2023 vo výške 0,49 eura), úroky vo výške 2.408,26 eura, predstavujúce rozdiel medzi výškou úrokov, na úhradu ktorých bol žalovaný povinný v zmysle zmluvy (celková suma na úhradu 10.870,84 eura - suma istiny 7.600 eur, t. j. 3.270,84 eura) a úhradami žalovaného započítanými na úroky vo výške 862,58 eura (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 42/2020, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí). Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, preto súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov do dojednanej konečnej splatnosti úveru, t. j. do 10.2.2029.

6. Keďže sa žalovaný dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to vo výške 131,49 eur, predstavujúcej úroky z omeškania od poskytnutia úveru do 13.3.2023, prihliadajúc k vykonanej čiastočnej úhrade dňa 25.8.2023.

7. Napokon súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi aj nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 299,83 eura, predstavujúcich odmenu jeho advokáta za zaslanie predžalobnej výzvy zo dňa 19.6.2023 (uznesenie NS SR sp. zn. 3MObdo 2/2010).

8. Ako nedôvodnú okresný súd zamietol žalobu v časti uplatnených poplatkov vo výške 36 eur. Predovšetkým mal za to, že žalobca uvedený nárok v podanej žalobe dostatočne nekonkretizoval, lebo neuviedol, o aké poplatky a za aké obdobie sa jedná, prípadne kedy mu vznikol nárok na ich zaplatenie.

9. Hoci súdu neprislúcha „vyčítavať“ absentujúce skutkové tvrdenia z listinných dôkazov, z výzvy na predčasné splatenie úveru zistil, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu poplatkov za upomienky. Žalobca však zároveň nepreukázal, že si so žalovaným povinnosť platenia uvedených poplatkov individuálne dojednal. V článku 3.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli uvedené poplatky, ktoré boli medzi žalobcom a žalovaným individuálne dojednané. Súčasťou uvedeného dojednania však poplatky za upomienky neboli. Ani v sadzobníku poplatkov, predloženom žalobcom, neboli uvedené poplatky za upomienky. Sadzobník poplatkov pre prípad omeškania so splácaním úveru upravoval len právo banky uplatniť si úhradu skutočných nákladov spojených s vymáhaním úveru.

10. Pokiaľ sa žalovaný v konaní bránil skutočnosťou, že v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, v dôsledku čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 38 ods. 2 OZ absolútne neplatným právny úkonom, súd prvej inštancie túto argumentáciu neakceptoval.

11. Zo žalovaným predložených lekárskeho správ, ani zo znaleckého posudku, vypracovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/34/2021 totiž nevyplývalo, že by žalovaný v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. dňa 12.2.2021 trpel duševnou poruchou, v dôsledku ktorej by nebol schopný ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho následky.

12. Časovo poslednou lekárskou správou pred podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola správa z neurologického vyšetrenia zo dňa 7.8.2020, v ktorej je konštatované, že žalovaný má stabilizovaný stav, s posledným epileptickým záchvatom v januári 2018. V správe psychiatra zo dňa 18.2.2020 je uvedené, že žalovaný potvrdil, že nepije alkohol od hospitalizácie na psychiatrickom oddelení, t. j. od januára 2018. Podľa prepúšťacej správy z psychiatrického oddelenia zo dňa 30.1.2018 bol žalovaný prepustený s diagnózou F10.3 Porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu. Časovo najbližšou lekárskou správou po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere je prepúšťacia správa z psychiatrického oddelenia G. nemocnice s poliklinikou G. H. zo dňa 7.7.2021, v ktorej je uvedené, že žalovaný pil 4

dni, že je miestom, osobou, situáciou a časom orientovaný správne a ako prepúšťacia diagnóza bola konštatovaná porucha psychiky a správania zapríčinená požívaním alkoholu.

13.Z uvedených správ podľa okresného súdu vyplýva, že posledný epileptický záchvat mal žalovaný v januári 2018, od uvedeného dátumu bol jeho zdravotný stav neurológom hodnotený ako stabilizovaný. Z psychiatrického hľadiska boli v lekárskejších správach konštatované diagnózy F10.2 (syndróm závislosti) a F10.3 (abstinenčný syndróm), pričom žalovaný pri vyšetreniach u psychiatra tvrdil, že abstínuje. Pokiaľ aj bol od 26.6.2021, t. j. viac ako 4 mesiace po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere, hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení s diagnózou syndróm závislosti od alkoholu, podľa prepúšťacej správy ťah pitia trval 4 dni.

14.Okrem toho, nespôsobilosť žalovaného uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere z dôvodu tvrdenej duševnej poruchy nebola preukázaná ani znaleckým posudkom H. F. I. číslo 49/2024. Znalec síce skúmal spôsobilosť žalovaného konať v súvislosti s právnymi úkonmi zo dňa 28.4.2021, 5.5.2021 a 21.5.2021, vzhľadom na ich časovú blízkosť ku dátumu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a skutočnosť, že žalovaný nepreukázal, že by v období od 12.2.2021 do 28.4.2021 došlo u neho k zmene duševného stavu, mal súd za to, že závery znaleckého posudku sú plne aplikovateľné aj na posúdenie spôsobilosti žalovaného uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Hoci znalec zistil u žalovaného pravidelné užívanie alkoholu v štádiu závislosti a organické zmeny osobnosti, súčasne konštatoval, že v období podpisu zmlúv dňa 28.4.2021, 5.5.2021 a 21.5.2021 bola proklamovaná abstinencia, ktorá bola verifikovaná zdravotnou dokumentáciou, pričom recidíva bola zachytená až júli 2021, po 4 dňovom ťahu v pití. Znalec konštatoval, že v dňoch 28.4.2021, 5.5.2021 a 21.5.2021 bol žalovaný v stave, kedy mal znížené rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti, ale nie forenzne významne a v rámci svojej mentálnej schopnosti bol schopný podpísať predmetné zmluvy, rozumel, prečo podpisuje zmluvy a s veľkou pravdepodobnosťou bol v stave porozumieť ich obsahu.

15.Na základe uvedených skutočností mal sú prviej inštancie preukázané, že žalovaný bol spôsobilý uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere a uvedená zmluva je platná.

16.Nadväzne okresný súd rozhodol, že žalovaným navrhnuté dokazovanie výsluchom znalca H. I. nevykoná, keďže zistený skutkový stav považoval za postačujúci pre rozhodnutie vo veci. Vykonávanie ďalšieho dokazovania by preto bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Znalec výsledky vykonaného znaleckého skúmania uviedol do znaleckého posudku. Pokiaľ žalovaný navrhol vypočúť znalca ohľadom jeho duševného stavu ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzhľadom na opísanú aplikovateľnosť záverov znaleckého posudku na posúdenie stavu žalovaného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, považoval vypočutie znalca za nehospodárne a bez vplyvu na právne posúdenie veci.

17.V súlade s § 255 ods. 2 CSP súd prviej inštancie priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanému pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 10.144,88 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 99,65 % (pri celkovej výške uplatneného nároku 10 180,88 eura, pozostávajúceho z istiny 7.305,30 eura, úrokov 2.408,26 eura, úrokov z omeškania 131,49 eura, poplatkov 36 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 299,83 eura, pričom žalobcovi prislúchal nárok na náhradu trov konania aj v časti, v ktorej bolo konanie o zaplatenie 0,49 eura zastavené z dôvodu úhrady vykonanej dňa 25.8.2023, keďže zastavenie konania z hľadiska procesného výsledku zavinil žalovaný, ktorý uvedenú sumu zaplatil po začatí konania), jeho neúspech 36 eur (v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá), čo v percentuálnom vyjadrení činí 0,35 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 99,3 % (99,65 % - 0,35 %), v ktorom rozsahu priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

18.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a domáhal sa zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prviej inštancie, aby tento mohol vykonať navrhovaný dôkaz a znovu rozhodnúť. Odvolateľ totiž nesúhlasil s nevykonaním navrhnutého dokazovania výsluchom znalca H. I..

19.Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na skutočnosť, že zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 26.2.2025 vyplýva, zástupca žalovaného po vypočutí si predbežného právneho posúdenia veci navrhol pripojenie spisu sp. zn. 5Csp/34/2021, v ktorom bol vykonaný znalecký posudok vo vzťahu k zmluvám uzatvorených žalovaným v období podpisu 28.4.2021, 5.5.2021, a 21.5.2021. Súd návrhu na vykonanie tohto dôkazu vyhovel a za účelom zabezpečenia pripojenia spisu

prerušil pojednávanie. Po vydaní uznesenia o pokračovaní v pojednávaní sa súd oboznámil so závermi znalca, posúdil skutkový stav a zároveň odmietol vykonať dôkaz výsluchom znalca. Súd odmietol vykonanie dôkazu výsluchom znalca z dôvodu, že závery znaleckého posudku boli plne aplikovateľné na posúdenie stavu žalovaného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z tohto dôvodu by bolo vypočítanie znalca nevhodné a bez vplyvu na právne posúdenie veci. Znalec vo vyššie uvedenom posudku konštatoval, že žalovaný v dňoch 28.4.2021, 5.5.2021

s 21.5.2021 bol v stave, kedy mal znížené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, ale nie forenzne významne a v rámci svojej mentálnej schopnosti bol žalovaný schopný podpísať zmluvy a porozumieť ich obsahu a významu. Tak ako súd, aj žalobca predpokladá, že výsluchom znalca, ktorý znalecký posudok vyhotovoval, sa znalec môže obmedziť iba na zistenia, vyjadrenia a závery z vyšetrenia, ktoré vykonal v spojitosti s vyhotovovaním posudku v konaní sp. zn. 5Csp/34/2021. Vzhľadom na tento fakt je potom skutočne neúčelné vykonanie dôkazu výsluchom znalca, ktorí by bol svojou povahou duplicitný.

20. Ak by teda znalecký posudok, ktorého pripojenie navrhol sám žalovaný nebol postačujúci, je otázne či takýto domnelý, resp. tvrdený nedostatok možno zhojiť iba výpoveďou znalca. Žalobca má za to, že od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uzatvorenia posudzovaných zmlúv v konaní sp. zn. 5Csp/34/2021 ubehol krátky časový úsek a znalec konštatoval organické zmeny osobnosti spočívajúce najmä v morálnej a sociálnej oblasti a v strate vyšších citov, pričom podľa názoru žalobcu toto nemalo, resp. nemohlo mať zásadný vplyv na vôľu, vedomie a vnímanie žalovaného v prípade uzatvárania zmlúv všeobecne.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutými ponechal odvolaním nenapadnuté výroky o čiastočnom zastavení konania a o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti) a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a rozhodnutie v napadnutej časti v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. V rámci jedinej predostretej odvolacej námietky žalovaný trval na ním navrhovanom výsluchu znalca (H. I.) a to na účely preukázania, že v čase podpisu dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným.

23. Vo všeobecnosti v rozoberanej súvislosti platí (§ 185 ods. 1 CSP), že súd nie je povinný vykonať všetky stranami navrhované dôkazy a je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

24. Zároveň sa ako korektív opísaného princípu vyžaduje, aby súd vysvetlil (§ 220 ods. 2 veta druhá CSP), prečo (ten-ktorý) navrhnutý dôkaz nevykonal.

25. V okolnostiach posudzovanej veci je z takto naznačených východísk potrebné uzavrieť, že súd prvej inštancie naplnil dotknutú zákonnú požiadavku, keď podrobne a presvedčivo vysvetlil svoju úvahu vedúcu k zamietnutiu dôkazného návrhu žalovaného. Ako vyplýva z úplnej citácie (body 10 až 15 tohto odôvodnenia), okresný súd komplexne vyhodnotil chronológiu skutkových zistení týkajúcich sa zdravotného stavu žalovaného. Predmetný sumár/prehľad skutočne s dostatočnou mierou istoty (danou logicky konzistentnou myšlienkovou konštrukciou okresného súdu) vedie ku konštatovaniu, že:

- ani množstvo žalovaným predložených lekárskeho správ, ktoré dosvedčujúci históriu (prvé správy z obdobia r. 2025) problémov s alkoholom na strane žalovaného, avšak, ako náležite uviedol súd prvej inštancie, z určujúceho hľadiska (správy) končia v roku 2020 potvrdením o stabilizovanom stave žalovaného a dlhšie trvajúcej (cca 2 roky) abstinencii

- a rovnako ani znalecké dokazovanie (posudok H. I. č. 49/2024), ktoré opisuje proklamovanú abstinenciu v období apríl a máj 2021 a následne „recidívu“ zachytenú v júli 2021 v podobe 4 dňového „ťahu v pití“ (a 2 dňovej hospitalizácii naznačujúcej menšiu závažnosť symptomatiky) žalovaným, napriek ktorému však podľa znalca rozpoznávacie a ovládacie schopnosti žalovaného neboli znížené vo forenzne významnej miere, t. j. bol schopný podpísať zmluvy (v dňoch 28.4., 5.5. a 21.5. 2021)

neumožňujú vyvodit' záver o možnosti existencie kvalifikovaného deficitu v duševnom stave žalovaného k rozhodnému okamihu (12.2.2021 – uzavretie zmluvy o úvere).

26. Uvedené platí o to viac, že ani samotný odvolateľ fakticky neuvádza konkrétne skutočnosti, vo vzťahu ku ktorým by sa znalec (ktorý vypracoval vyššie spomenutý znalecký posudok) v rámci výsluchu vôbec mohol vyjadriť. Inými slovami, žalovaný skutkovo netvrdí, z akých konkrétnych dôvodov (tobôž neuvádza obmedzenie/pozbavenie spôsobilosti na právne úkony súdom) by napriek preukázanej predchádzajúcej

stabilizácii jeho stavu v období pred podpisom zmluvy žalobcu a „excese,, v júli 2021 (t. j. cca pol roka po podpise zmluvy, avšak bez zásadného vplyvu na určujúce zložky prejavu vôle) mala/mohla vzniknúť relevantná pochybnosť o kvalifikovanom deficite rozpoznávacej/ovládacej zložky na strane žalovaného v čase uzavretia posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Zhrnúc opisane, z pohľadu vyhodnotenia (potrebnosti) dôkazného návrhu žalovaného nie je možné dospieť k záveru o pochybení súdu prvej inštancie, na základe čoho pristúpil krajský súd k potvrdeniu napadnutého rozsudku v merite veci, ako i v závislom výroku o trovách, vo vzťahu ku ktorému neboli formulované žiadne špecifické námietky.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z úspechu žalobcu v odvolacom konaní. O výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník súdu prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.